

Předvolební shromáždění 5. 9. 2018 - průvodní text a otázky

Tento poměrně rozsáhlý text s otázkami byl rozeslán představitelům politických stran a hnutí a kandidátům do senátních voleb, kteří se zúčastní předvolebního shromáždění pořádaného Okresní hospodářskou komorou v Jablonci nad Nisou.

Stejně jako při pořádání předchozích akcí budou však tito zástupci a senátní kandidáti v diskusi odpovídat především na otázky přítomných občanů a podnikatelů.

V textu jsou politicky nekorektně zmiňovány problémy a kladeny otázky, které se v předvolebních diskusích zpravidla nesluší klást. Mohou být pro politické představitele inspirací a dokumentem o subjektivních názorech a pohledech části podnikatelské a občanské veřejnosti na některé zavedené pořádky a palčivé nešvary současnosti.

Organizátoři shromáždění uvítají, jestliže účastníci shromáždění sdělí představenstvu Okresní hospodářské komory v Jablonci nad Nisou své názory a náměty na problémy i otázky v textu dotčené a položené.

Občan České republiky, pokud je tzv. osobou samostatně výdělečně činnou, je mírně vyjádřeno v náročné profesní i občanské situaci. Samotné podnikání uskutečňované v nekompromisním konkurenčním prostředí je pracovní i životní náplní na celý úvazek a možná ještě trochu navíc. Nedosti však na tom, neboť kromě výkonu vlastního podnikání ještě zajišťuje i plnění mnoha dalších povinností a závazků, které s podnikáním souvisí: předepsanou evidenci, placení daní, dodržování pravidel bezpečnosti práce, pracovněprávních vztahů, hygienických, požárních, právních předpisů, směrnic a norem. Jsou jich stovky a stále jich přibývá. Jejich zvládnutí vyžaduje čas v řádech několika set hodin ročně. Kontrolami či jinými způsoby zjištěná opomenutí, nedostatky a chyby při jejich plnění jsou spojeny s pokutami a sankcemi nezřídka likvidačními i rizikem trestního stíhání.

Dlouhodobým problémem českého podnikatelského prostředí je soustavný nárůst byrokratické zátěže, která v současnosti existuje v takové míře, že zákony, směrnicemi, nařízeními a normami vyžadované povinnosti související s výkonem podnikání, zvláště toho drobného, nelze v praxi při nejlepší vůli beze zbytku zvládnout. Svědomitý podnikatel proto žije v kafkovském světě nepřehledných institucí s nepředvídatelným jednáním, v obavách a s vědomím provinilce, který je v každém okamžiku, ač si není vědom konkrétní viny, napadnutelný, zranitelný a existenčně postižitelný. Je zřejmé, že střední třída v těchto poměrech přichází o energii, finanční prostředky, čas i sebevědomí.

Firemní existence není samozřejmostí. Řízení firmy se neobejde bez nepřetržitého vyhodnocování tržní situace, současných požadavků zákazníků, předvídání jejich budoucích nároků, sledování kvality výrobků a poskytovaných služeb, zdokonalování a přizpůsobování měnícím se podmínkám, budování a stabilizace pracovního kolektivu, odpovědnosti za způsobené škody. Značným časovým, finančním i psychickým problémem je zvládnutí kontrol prováděných množstvím úřadů a specializovaných institucí. Těžko si lze představit firmu tvrdošíjně vyrábějící nefungující televizory, automobily, pastičky na myši, tlumočnicka bez znalosti jazyka, těžko si lze představit, že v rovných podmínkách hospodářské soutěže takoví výtečníci přežijí. *Značná část podnikatelů zastává názor, že sféra politiky zmetkovitě vystupy na všech úrovních produkuje, a oslabuje tak tvůrčí potenciál lidí, výkonnost české ekonomiky a její konkurenceschopnost.*

Optikou intenzity svého pracovního nasazení, optikou své osobní odpovědnosti za výsledky své práce, jejíž kvalita, potřebnost i společenská užitečnost je v každém okamžiku posuzována a objektivně měřena, pohlížejí podnikatelé na společenský status ostatních sociálních a profesních skupin. Mnozí z nich soudí, že prostředí, ve kterém žijí a podnikají, je deformováno špatně řízeným státem, odborně nekompetentní, hodnotově a myšlenkově vyprázdněnou politikou, která není pokornou službou veřejnosti, nýbrž servisem plnicím zadání mocných globálních, geopolitických, národních či lokálních

aktérů. Na politiku i politiky pohlížejí s despektem, který v souvislosti s neplněním množství slibů a s pokračujícím zaváděním zbytečné a samoučelné administrativy v podnikání, významně sílí.

V poslední době se často hovoří o potlačování kritického rozumu a smysluplného dialogu, o povrchním a ideologickém myšlení vládnoucích elit, o tabuizování naléhavých témat a jejich vytěšňování ze společenské diskuse, o blábolivé argumentaci vyčpělými frázemi. Dějiny dokládají, že neschopnost sebereflexe, neochota nazývat věci pravými jmény, vědomé zakrývání podstaty problémů, vede ke krizím, společenským otřesům a civilizačním kolapsům. Bylo by proto vhodné hledat odpovědi na otázky, které v předvolebních diskusích hlavního mediálního proudu chybí a odolat pokušení hanlivě osočovat či nálepkovat ty, kteří je budou, v rozporu s tzv. politickou korektností, klást.

1. V roce 2008 byla navzdory odporu podnikatelské a odborné veřejnosti zavedena kategorie tzv. superhrubé mzdy, která zvyšuje administrativní zátěž zaměstnavatelů a majetkově diskriminuje milióny poplatníků pobírajících mzdy a platy tím, že není zdaňován jejich reálný příjem, protože daň je srážena z uměle zvýšeného základu a skutečná sazba daně z reálného příjmu proto činí nikoliv proklamovaných 15%, nýbrž 22%. Samotní strůjci této taškařice vůči podnikatelům, zaměstnancům i občanům, již v roce 2011 uznali oprávněnost kritických námitek a oficiálně konstatovali, že kromě administrativní náročnosti a daňové diskriminace dotčených poplatníků daně, konstrukt superhrubé mzdy působí značné ekonomické a společenské škody, když narušuje volný pohyb osob a kapitálu, a navrhli jeho zrušení. V roce 2013 vláda vzešlá z mimořádných voleb zrušení superhrubé mzdy opět přislíbila, ale nezrušila. V únoru 2018 ministryně financí na oficiálním webu ministerstva financí zveřejnila prohlášení s titulkem „Proč je nutné zrušit superhrubou mzdu“, ve kterém jí označila za daňový paskvil. V navrhovaných změnách daňových zákonů na rok 2019 však její zrušení zahrnuto není. Nynější opozice, která v roce 2008 superhrubou mzdu uzákonila, žádá v čerstvě předloženém poslaneckém návrhu její okamžité zrušení s rozpočtovým dopadem snížení daňového inkasa roku 2019 o 35 mld. korun, ministerstvo financí uvádí dopad tohoto opatření na rozpočet dokonce ve výši 55 mld. korun. *Otázky: Jaké konkrétní politické subjekty a kteří konkrétní politici za škody způsobené přijetím zmetkovitého zákona zodpovídají. Měla by vůči nim být uplatněna politická a majetková odpovědnost? Je skepse vůči schopnosti politických stran a jejich představitelů zajistit slušné řízení státu a veřejných záležitostí důsledkem uvedených a řady dalších podobných skutečností? Co je třeba udělat pro zlepšení politického prostředí? Neokradl stát námezdně pracující občany o stovky miliard korun? Je oprávněný názor, že v současném systému daně platí zejména méně majetní a nemajetní?*
2. Před vstupem do podnikání si budoucí podnikatel musí poctivě odpovědět na četné otázky: zdali je schopen zvládnout náročnou podnikatelskou situaci, jakých cílů chce dosáhnout, zdali má potřebné odborné, manažerské a povahové předpoklady apod. Položil(a) jste si při vstupu do politiky takové otázky? Jaká je Vaše osobní motivace pro působení v politice?
3. Četní společenští vědci a badatelé, ale i značná část občanské veřejnosti zastávají na základě svých poznatků, životních zkušeností i mediálních informací názor, že skuteční aktéři politické moci – vlivné a mocné zájmové a majetkové skupiny - jsou skryti za představiteli a kulisami oficiální a viditelné politiky. Ač nevoleni určují a svými zadáními řídí obsah a výkon oficiální politiky. Jde o systém dobývání renty, přisvojování si již vytvořených hodnot napojením na veřejné rozpočty, státní zakázky, privatizační projekty, dotační programy, přijímáním zákonů šitých na míru jejich zájmům apod. Je zákulisní politický servis, prorůstání byznysu a politiky v různých úrovních české politiky rozšířený nebo okrajový jev? Pokud ano, co proti tomu dělat?
4. Proč téměř třicet let dochází v České republice k nepřetržitým legislativním změnám? Zákon o daních z příjmů se změnil více než 150x, nedávno přijatý zákon o obchodních korporacích se má změnit v osmi stech bodech, zákon o daních z příjmů má být po třech desetiletích úplně zrušen a nahrazen zcela novou úpravou, váha souboru textů daňových zákonů se od roku 1995

zvýšila o půl kilogramu atd., atd. Které politické subjekty za tento stav zodpovídají a které politické subjekty se na něm nepodílely.

5. Stabilita a kvalita legislativy je předpokladem dobrého vládnutí. Podle názorů právních expertů neplní právo v České republice svoji společenskou funkci, není jasným a srozumitelným návodem pro jednání lidí. Díky zvyšujícímu se množství nových zákonů i neustálým novelám ztrácí v právním systému orientaci i profesionální právníci. Právní chaos je neslučitelný s demokracií, lidskými právy, právními i majetkovými jistotami lidí. Proč takový stav vznikl, které konkrétní politické subjekty a instituce za tento neutěšený stav zodpovídají a které politické subjekty či instituce se na jeho vzniku nepodílely?
6. Jsou politické strany schopny nominovat do rozhodovacích pozic řízení státu, resortů a veřejné správy na všech úrovních, odborně fundované, charakterově vyspělé a vyzrálé osobnosti, schopné v dialogu s politickými partnery i oponenty, s odbornou a občanskou veřejností, nacházet správná řešení konkrétních problémů? Obsazování resortů na několik dnů či měsíců, četné personální změny v průběhu funkčního období, jejichž důsledkem je bezkonceptnost, chaos a korupce ve státní správě, tomu nenasvědčují.
7. Je rozložení daňového břemene v českém daňovém systému spravedlivé? Zajišťuje výběr daní potřebné rozpočtové zdroje na budování a údržbu infrastruktury, zachování udržitelného životního prostředí, sociální péči, školství, zdravotnictví, vědu a výzkum, kulturu atd. Je správné, že největší váhu ve struktuře daňových příjmů mají výnosy z nepřímých daní zatěžujících spotřebu (DPH, spotřební daně), dále zdanění mezd a platů z pracovněprávních vztahů, zatímco podíl výběru přímých daní ze zisku klesá.
8. Proč existují daňové ráje, v nichž každoročně bez zdanění či symbolickým zdaněním mizí bilióny dolarů a eur. Podle oficiálních statistických údajů je v daňových rájích k 31. 12. 2017 registrováno i cca 13 100 firem z České republiky. Pro ilustraci – objem kapitálu z daňových rájů investovaný do základního jmění českých firem dosahuje 400 miliard korun. Rubem existence daňových rájů je bezprecedentní majetková nerovnost, narušení hospodářské a politické soutěže, prorůstání organizovaného zločinu do politiky a legalizace jeho příjmů, snaha o umístění volného kapitálu v privatizovaných sektorech veřejné spotřeby a zbrojních výdajích, nesplacené astronomické dluhy národních států, na jejichž roční úrokovou správu vydávají daňoví poplatníci, z jejichž příjmů státy daň vyberou, další miliardy a biliony. Je to komické nebo tragické? Co to vypovídá o aktérech a režii poměrů v současném světě?
9. Existuje možnost posílení příjmové stránky českého státního rozpočtu? Řada států využívá např. daňovou progresi, sektorové daně, daně z finančních transakcí apod. Je správné usilovat o vyrovnanost rozpočtu pouze úsporou výdajů na veřejnou spotřebu, jejímž zákonitým důsledkem je masivní vnitřní zadlužení v podobě podfinancování vzdělávacího systému, infrastruktury, ekologie sociální péče, zdravotnictví atd., které citelně zatíží budoucí generace a negativně ovlivní kvalitu jejich života.
10. Zásadním problémem struktury české ekonomiky je vysoký podíl činností s nízkou či průměrnou přidanou hodnotou, její subdodávkový charakter bez možnosti ovlivňovat cenu finálních výrobků a enormní odliv kapitálu do zahraničí, ve kterém zaujímáme v rámci EU přední místo i chybějící vize hospodářského rozvoje. Do zahraničí ročně bez zdanění odtékají k zahraničním vlastníkům našich firem stovky miliard korun v podobě dividend a podílů na zisku. Do roku 2007 byly tyto transfery zdaňovány 25%ní srážkovou daní. Lze tento problém řešit?
11. Jestliže např. živnostníci a další podnikající fyzické osoby ručí za způsobené škody v rámci svého podnikání celým svým majetkem, byl (a) byste pro uplatnění majetkové odpovědnosti politiků za škody způsobené prokazatelně chybným politickým jednáním, např. návrhem a prosazením přijetí špatného zákona? Není dvojím metrem uplatňování společenské odpovědnosti situace, kdy podnikatel je povinen ze zákona zaplatit daň z přidané hodnoty za svého obchodního partnera, který daň neodvedl, v případě, že, jak zákon doslovně stanoví: věděl či vědět mohl, že jeho obchodní partner svou daňovou povinnost nesplní. Příkladů naprosto špatných zákonů

**OKRESNÍ
HOSPODÁŘSKÁ KOMORA
V JABLONCI NAD NISOU**

přijatých přes odpor odborné veřejnosti podepřený racionální argumentací a námitkami, s nimiž se zodpovědní kompetentní činitelé nevyrovnali, či zákonů zrušených ústavním soudem pro neslučitelnost s ústavním pořádkem, je celá řada. V těchto případech nebývá uvnitř stran vůči původcům bohužel vyvozována ani politická odpovědnost a chybující, zpravidla nenapravitelně arogantní politik, je neomezen, nepotrestán, podle mínění lidu je zkrátka vysmátý.

12. Podle T. G. Masaryka může demokratický systém fungovat pouze tehdy, jestliže občané správu veřejných záležitostí sledují a aktivně se na ní podílí. Není žádným tajemstvím, že zájem občanů o aktivní působení v politice a správě veřejných záležitostí není valný. Jakými způsoby by se podle Vás občanská veřejnost mohla v širší míře než dosud zapojit do tvorby komunální politiky a rozhodování o řešení závažných problémů ve městě? Podpořil (a) byste využití metody participativního rozpočtu, kdy občané mohou rozhodnout o konkrétním použití části rozpočtových prostředků?
13. Jak nahlížíte na výstavbu a provoz Obchodního centra v Jablonci nad Nisou z pohledu dopadů na městskou dopravu, podnikatelské prostředí, začlenění do městské zástavby a vzhled města, spotřebitelskou poptávku apod.
14. Jakými způsoby a kdy může být vyřešena současná neutěšená dopravní situace v Jablonci nad Nisou?

V Jablonci nad Nisou 3. září 2018

Ing. Vladimír Opatrný
předseda představenstva
OHK v Jablonci nad Nisou